

et blåt stempel her i Danmark, ikke noget, ministeren vil kalde et belastningsindeks? Hvis det er det forkerte udtryk, der er brugt i V's og K's forslag, vil jeg bede ministeren om at komme med et nyt ord. For altså alt det dér, ministeren remsede op – jeg tror, at ministeren nævnte, at der var 112 kg papir – det er da belastningsindeks for pesticidprodukterne. Det er da ikke andet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg kan ikke acceptere hr. Brusgaards nedvurderende udtalelser om min udtale. Det, jeg sagde, var i alle henseender korrekt. Men jeg er nødt til at prøve at forklare hr. Brusgaard forskellen mellem at undersøge for en række egenskaber ved et aktivt stof og så opstilling af et farlighedsindeks.

Man er nødt til at gennemføre alle disse undersøgelser, som jeg nævnte før, for i givet fald at kunne formulere eller udarbejde et farlighedsindeks, og derfor er der ingen genvej ved at tale om indeks. Tværtimod er det en yderligere meget kompliceret og meget forskningskrævende opgave for en række af de mennesker, som ellers skulle sidde og arbejde med revurdering og nyvurdering af de nye midler.

Det er dét, der er sammenhængen i det, så der er altså ikke noget fix i, at vi bare siger: Jamen o.k., bare vi gør det med indeks, så klarer vi opgaven. For at kunne indplacere de nye stoffer er man simpelt hen nødt til at gennemføre alle disse undersøgelser, som jeg nævnte før. Hvad de så mere i detaljer går ud på, skal jeg skåne hr. Brusgaard for, da jeg heller ikke selv er i stand til at forklare det.

Peter Christensen (S):

Dette beslutningsforslag opfatter jeg som et populistisk forslag, der åbenbart skal bruges til at demonstrere, at V og K nu ønsker at få en miljøprofil, hvilket selvfølgelig er en nyhed, som vi må hilse med glæde i Socialdemokratiet.

Men med dette beslutningsforslag ser det ikke ud til, at der ligger alvor bag. Hvordan kan V og K få den idé, at sagsbehandlingstiden for vurdering af bekæmpelsesmidler skal kunne klares inden for tre måneder? Jeg går ud fra, at forslagsstillerne har undersøgt, hvilket materiale der ligger til grund for en godkendelse af et bekæmpelsesmiddel, og hvilke undersøgelser der skal foretages.

For Socialdemokratiet er det væsentligt, at de bekæmpelsesmidler, der bliver godkendt, er

undersøgt så grundigt som overhovedet muligt, så fortidens synder ikke bliver gentaget. Derfor må godkendelsesproceduren tage den tid, der er nødvendig for at opnå en så stor sikkerhed som overhovedet muligt.

Som det fremgår af mine bemærkninger, kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Jens Vibjerg (V):

Den langsommelige sagsbehandlingstid både for revurdering og nyvurdering af plantebeskyttelsesmidler har hindret en hurtig udfasning af de miljøtunge midler, og, hvad endnu værre er, de nyeste og mest miljøvenlige midler har ikke været tilgængelige på det danske marked, ja, vi har sågar oplevet, at firmaer end ikke har forsøgt sig med en godkendelse af bestemte midler i Danmark på grund af den langsommelige og omkostningskrævende sagsbehandling. Det er en ulykke for miljøet, og det er en ulykke for brugerne.

Det forlyder, at både Holland og Tyskland har indført en regel, der siger maksimalt et år. I USA, nærmere betegnet i Californien, der vel er en af de mest restriktive stater i verden med hensyn til godkendelse af kemikalier, har man yderligere sat fart på for netop at få de mest miljøvenlige midler i brug på bekostning af de gamle og mere miljøtunge midler, og dér er man nede på 6 måneder.

Derfor foreslår vi en sagsbehandlingstid på maksimalt 3 måneder for både ny- og revurderinger. 3 måneder er selvfølgelig kort tid, men det er for at understrege alvoren i, at der virkelig skal ske en opstramning. Vi kan selvfølgelig forhandle om de tre måneder, men der skal ikke herske tvivl om, at vi i Venstre lægger stor vægt på, at man i Miljøstyrelsen virkelig kommer op på den store remskive i den sag.

Niels J. Langkilde (KF):

Vi har set mange eksempler på, at det har taget alt for lang tid at få godkendt nye og bedre midler. Derfor går vi ind for en hurtig sagsbehandling, og som Venstres ordfører så rigtigt sagde det, så er 3 måneder ikke et helligt tal. Skulle det være 3½ måned eller 2½ måned, så kan vi selvfølgelig snakke om det i udvalget. For os er det et spørgsmål om at få sat en knivskarp grænse.

Vi er klar over, at det selvfølgelig må stille krav til dem, der indgiver en ansøgning, og dér må man sørge for at lave en kvalitetsbehandling, så man siger, at når der ansøges, så skal de og de og de og de ting ligge klar og fær-